

[Henry Christensen.]

hvad jeg betalte de 2 kr. for, og hvis jeg har ret, håber jeg, at netop økonomiministeren vil hjælpe mig til at få de 2 kr. tilbage.

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Jeg skal ikke blande mig i debatten, men jeg føler mig til en vis grad medskyldig. Hvis det ærede medlem er i nød, er de 2 kr. til udbetaling hos mig.

Minister Viggo Starcke: Der er jo det med avisreferater, at de ikke altid er gode historiske kilder. Hvad nu angår den lille avis-historie, hvor det ærede medlem hr. Erik Eriksen og jeg er uenige om, hvad der stod i Vestkysten, og hvad der var blevet sagt i Varde af proprietær P. Møller fra Rydbjerg, kan jeg meddele, at proprietær Møller er til stede her i bygningen i dag, og han bekræfter fuldt ud, hvad jeg sagde: at på mødet i Varde nævnte han overhovedet ikke ordene „hemmelig protokol“. Han omtalte, at under de forhandlinger, der stod på, var der nedfældet en gentlemen's agreement, men at den ikke kunne offentliggøres, før regeringserklæringen forelå. Og for en sikkerheds skyld har proprietær Møller henvendt sig til lærer Paabøl fra Outrup, J. C. Christensens barnebarn, som fuldt ud bekræfter P. Møllers udtalelse og siger, at referatet i Vestkysten var misvisende, måske perfid. Dette kan så måske diskuteres videre i Vestkysten eller i andre egnede organer.

De to oppositionsordførere har ventileret den tanke, at man skulle genudsende radio-diskussionen eller fjernsynsdiskussionen. Det ser jeg meget gerne; jeg står ved hvert ord, jeg har sagt dér, og mit mål og mine fremtidsløfter ligger ganske uforandrede i dag. Jeg er imod skatter, jeg er imod afgifter, men enhver, der hørte denne tale, vil også erindre, hvad jeg sagde om grundskyld, hvorledes jeg omtalte den nuværende højt-ærede statsminister og hans nedsættelse af grundskyldskommissionen, hvordan jeg fremkom med citater af Stauning, af Smørum og af Hartvig Frisch. I disse antydninger ligger meget tydelig en linje, som er fuldendt i de forhandlinger, der har fundet sted efter valget.

Jeg kunne også være interesseret i, at det blev gentaget, hvad den konservative ordfører under fjernsynsdebatten, det ærede

medlem hr. Aksel Møller, sagde. Han sagde nemlig praktisk talt ingen ting, men han sagde det elegant, og derfor var det behageligt at høre på; men politiske realiteter var der intet, intet af. I dag har det ærede medlem hr. Aksel Møller været knap så elegant. Han taler med et nærmest gruppvakt udtryk i ansigtet, og det, der ligger bagved, er formodentlig dels dette, at han har kikset bolden, dels dette, at grundskylden nu toner frem i horisonten som en virkelighed, og dels dette, at talen om det konservative partis liberalisme er blevet afsløret. Jeg skal bare nævne en eneste lille kendsgerning; fra det konservative folkepartis side faldt der efter valget og inden regeringen var blevet dannet ingen henvendelse sted til det mest liberale parti, nemlig retsforbundet. Det afspejler det konservative folkepartis reelle interesse i liberaliseringen.

Når jeg siger, at det konservative folkeparti har været med til at kikse bolden, så er det, fordi bolden nu ligger lige foran grundskyldsmålet. Det ærede medlem mente, at jeg måske kunne fungere som linjevogter. Jeg skal dertil sige, at linjen i en politik er ikke det ringeste, det er en meget vigtig ting; men ellers kan jeg i al beskedenhed oplyse, at i min ungdom, da jeg spillede på den grønne bane, spillede jeg center-halfback.

Summa summarum er dette, at under en venstre-konservativ regering ville man ikke kunne vente noget som helst fremskridt på det jordpolitiske og det grundskyldspolitiske område, hvorimod man under denne regering kan vente store og afgørende fremskridt på dette område. Med hensyn til liberaliseringspolitikken ville man efter det, der forelå før valget og indtil regeringen var dannet, ikke have kunnet vente noget fremskridt på liberaliseringsområdet. Men under den nuværende regering kan man, efter det, som regeringserklæringen indeholder, vente dog antagelige fremskridt på liberaliseringsområdet.

Endelig det kriminelle punkt: afgifterne. Der kan man under den nuværende regering, således som forslagene viser, vente afgifter på de og de beløb, men under en venstre-konservativ regering — det var den almindelige forventning ude omkring i landet — ville de skatter og afgifter, man kunne vente, være blevet meget, meget